

Haand med de internationale Bestræbelser, som have gjort sig gældende her i Danmark, og med Hensyn til hvilke vi synes at have en Mission at udføre.

Krabbe: Til de Bemærkninger, som blev fremsatte af den ærede Ordfører, skal jeg tillade mig at føje et Par forklarende Ord om Anledningen til det Samraad, som er holdt, og som har fremkaldt de Udtalelser, vi med megen Tilfredsstillelse have hørt fremkomme fra den højtærede Udenrigsminister. I de 20 Aar, den interparlamentariske Union har bestaaet, er den vokset fra en meget ubetydelig Institution til en Magt af Betydning og til en Institution, hvis Arbejde er af megen Virkning paa det indbyrdes Forhold mellem Staterne. Hidtil har den været organiseret saaledes, at alt Arbejde er udført gratis. Den har haft en Generalsekretær, som har haft sit Sæde paa det Sted, hvor hans Bopæl er, hvilket er temmelig afsides i Europa, nemlig i Bern, og han har udført sit Arbejde uden Løn, uden Kontorpersonale, uden nogen Hjælp. Det er gaaet i Udviklingstiden, som det kunde bedst. Men efterhaanden som Forretningerne ere tiltagne og Opgaverne vokse, har denne Ordning vist sig mere og mere ufyldstgørende. Derfor er det, man i Bestyrelsen for Interparlamentarisk Union, som er det saakaldte interparlamentariske Raad, der bestaar af 2 Medlemmer fra hver Stat, har besluttet at skabe en Nyordning af Forholdene, og til denne Nyordning maatte man absolut have Penge. Man besluttede sig i det interparlamentariske Raad til at gaa i Gang med at tilvejebringe disse, efter at nogle engelske og amerikanske Kredse havde tilvejebragt de fornødne Midler til foreløbig at afholde Udgifterne. Disse i Virksomheden interesserede Kredse have tilvejebragt $\frac{1}{4}$ Million Frs., og i det sidste Møde, som blev holdt den 8. Januar i Bryssel, kom der Tilsagn fra franske Kredse om yderligere Bidrag til Afholdelse af Udgifterne. Under disse Omstændigheder ansaa man det for tilladeligt at gaa i Gang med Reorganisationen, uden at man endnu havde noget Bidrag fra Staterne, naar vi undtage et lille Bidrag fra Norge, som har været givet i nogle

Aar. De fornødne Midler til Dækning af Udgifterne ville, som sagt, have ad privat Vej i nogle Aar.

Generalsekretæren maa aflægges med et ret betydeligt Honorar. Det maa nemlig nødvendigvis være en Mand, der foruden at kunne Statsret og være bevandret i de Opgaver, som Unionen har at gøre med, tillige kan de tre første Verdenssprog, som sit Modersmaal og derhos tillige har de fornødne Egenskaber, som kræves til en Mands personlige Deltagelse i Verdensarbejdet. Desuden er det krævet af Raadet, at han ikke maa være Medlem af noget Parlament, og at han ikke maa have nogen anden Erhvervsvirksomhed end denne, saa at altsaa det Honorar, han modtager af den interparlamentariske Union, er hans eneste og maa være tilstrækkeligt dels til hans Underhold og dels til de Rejser, han er nødt til at foretage. Dertil skal han have et Kontorpersonale, som hidtil ganske har manglet. Dette Kontorpersonale, som vel ikke behøver at have de ypperste Førsterangsegenskaber, som Chefen maa have, maa dog fyldstgøre væsentlige af disse Egenskaber, det maa være et udsøgt Personale. Det er hertil, der kræves betydelige Udgifter. Vi have som sagt været saa lykkelige at kunne tilvejebringe for nogle Aar tilstrækkelig Dækning, men ere med det samme gaaede i Lag med at opfordre Regeringerne til at give Bidrag direkte til Unionen, hvad de ikke hidtil have givet. Det er, som den ærede Ordfører sagde, saaledes, at Norge er gaaet i Spidsen med at give Bidrag, og som den højtærede Udenrigsminister nævnedes, at England er ved at gøre det samme. Jeg føjer hertil, at Belgien er ved ligeledes at træde til, saa at nu England, Belgien og Danmark samtidig ville optræde som Bidragydere.

Det er Begyndelsen til Staternes direkte Opretholdelse af den interparlamentariske Unions Virksomhed. Denne Virksomhed, som alt har sat Frugter, haaber jeg vil derefter blive endnu mere frugtbringende. Den interparlamentariske Unions Virksomhed er selv i Lande som Danmark, hvor de fleste Medlemmer af Rigsdagen ere Medlemmer af den interparlamentariske Gruppe, en Smule fjernt fra Medlemmernes Tanker, saa at de ikke ret have i Bevidst-